Ýþbirliði Ekiplerinde Öðrenme ve Ekip Çalýþmasý

Demirel (1999) â€˜e gÃ¶re Ã¶ðrenme modelleri Ã§eþitlilik gÃ¶stermektedir. GÃ¼nÃ¼mÃ¼zde Tam Ã–ðrenme, Ã‡oklu Zeka ve
Ekiplerinde Ã–ðrenme modelleri yaygýn olarak kullanýlmaktadýr. Bina (1986) â€˜ya gÃ¶re Ã¶ðrenciler hangi alanda olurlarsa
olsunlar, Ã¼Ã§ biÃ§imde Ã¶ðrenirler; (1) Diðer Ã¶ðrencilerle yarýþma yoluyla, (2) Diðer Ã¶ðrenciler olmaksýzýn bireysel Ã¶
yoluyla, (3) Ýþbirliðine dayalý oluþturulmuþ kÃ¼meler yoluyla Ã¶ðrenirler. Jonassen (1999) â€˜a gÃ¶re Ã¶ðrenenler doðal ol
Ã¶ðrenme ve bilgi edinme topluluklarýnda birbirlerinin yeteneklerinden faydalanarak Ã§alýþýrlar. Bu esnada birbirlerine sosyal
destekte bulunurlar ve birbirlerinin katkýlarýný Ã¶rnekleyip gÃ¶zlemlerler. Ýnsanlar doðal olarak sorun Ã§Ã¶zmekte ve iþleri
yapmakta baþkalarýnýn yardýmýný ararlar. Kiþileþtirilmiþ tekrarlayýcý Ã¶ðrenme yÃ¶ntemleri Ã¶ðrenenleri doðal ve Ã¼retken d
yÃ¶ntemlerinden uzaklaþtýr. Bu nedenle Ã¶ðrenmede iþbirliði yaparak Ã¶ðrenme yÃ¶ntemi kullanýlmaktadýr. Alanyazýn tarama
bu Ã¶ðrenme yÃ¶nteminin farklý terimler ile ifade edildiði gÃ¶rÃ¼lmÃ¼þtÃ¼r.
Araþtýrmacýlar, Ýþbirliðine Dayalý Ã–ðrenme (Collaborative Learning)Â ve Ýþbirliði Ekiplerinde Ã–ðrenme (Cooperative Learnin
Ã¼zere iki farklý terim kullanmaktadýrlar. Ã–ðrenme ortamlarýnda iþbirliðinin felsefi boyutunu inceleyen araþtýrmacýlar ise
Collaboration terimini kullanmaktadýrlar. Collaborative ve Cooperative terimleri genelde birbiri yerine kullanýlmaktadýr. Fakat
aralarýnda fark bulunmaktadýr, iki Ã¶ðrenme yÃ¶nteminin rol daðýlýmý ve uygulamasý aÃ§ýsýndan farklarý bulunmaktadýr
(Kagan,1989; Myers,1991; Rockwood,1995; Panitz,1996; Ngeow, 1998; Milis,1998; Roberts,2004; Tu Hisiung,2004).
Bireylerin bir araya gelerek, kÃ¼Ã§Ã¼k gruplar oluþturup, bir sorunu Ã§Ã¶zmek ya da bir gÃ¶revi yerine getirmek Ã¼zere
ortak bir amaÃ§ iÃ§in, birlikte Ã§alýþma yoluyla bir konuda birbirlerinin Ã¶ðrenmelerine yardýmcý olduklarý, genelde ekip baþarý
deðiþik yollarla Ã¶dÃ¼llendirildiði Ã¶ðrenme yaklaþýmý iþbirliði ekiplerinde Ã¶ðrenme olarak adlandýrýlmaktadýr (Rockwood,19
Panitz,1996; Falcao,2000; Milis,1996; Ã‡alýþkan,1999; GÃ¶mleksiz,2001; Tu Hisiung,2004; Roberts, 2004). Â Ýþbirliðine Day
Ã–ðrenme (Collaborative Learning) ve Ã–zellikleri: Ýþbirliðine dayalý (collaborative) bir sýfattýr. Ýki veya daha fazla grubun her b
Ã¼yesinin kendi kiþisel katkýsý ile ortak bir amacý gerÃ§ekleþtirmesi Ã¼zerinde durur. Bilginin inþa edilmesinde sosyal iletiþim
kullanan bir Ã¶ðrenme yÃ¶ntemidir. Bruffeeâ€™ye gÃ¶re (1999) eðitimciler mutlak Ã¶ðrencilerine gÃ¼venmelidir. Bu yolla her
zaman Ã¶nde olmak zorunda kalmazlar. Bunu da, iþbirliðine dayalý (collaborative) Ã¶ðrenme eðitimcilere tekrar dÃ¼þÃ¼nme
zorunluluðu getirmiþtir (Roberts, 2004). Bu Ã¶ðrenme biÃ§iminde kÃ¼Ã§Ã¼k gruplar etkinliklerinde, bilgiyi yÃ¼ksek
dÃ¼zeydeki dÃ¼þÃ¼nme becerileri ve kiþisel kapasitenin geliþtirilmesi iÃ§in kullanýlýr. Bilginin sosyal iÃ§erikli olduðu kabul
edilmektedir. Genellikle Ã¼niversite ve yÃ¼ksekokullarda uygulanmaktadýr (Tu Hisiung, 2004). Akademisyenler tam
olarak hangi Ã¶ðrencinin iþbirliðine dayalý yÃ¶ntem (collaborative) ile baþarýlý olacaðýný bilemezler, fakat onlar baþarýlý bir þek
ve performans gÃ¶sterirlerse (arabulucular ve yardýmcýlar gibi) hem onlar hem de onlarýn Ã¶ðrencileri iþbirliðine dayalý
(collaborative) deneyimden fayda saðlarlar. Tinzmann, Jones, Fennimare, Borker, Fine and Pierce 1990â€™da iþbirliðine dayal
Ã¶ðrenmenin dÃ¶rt temel karakteristiðini Ã§ýkarmýþlardýr. 1)Â Â Â Â Â Bilginin Ã¶ðretmen ve Ã¶ðrenci arasýnda paylaþýlmas
sisteminde bilginin paylaþýlmasýnýn birÃ§ok karakteristik yollarý vardýr. Ã–ðretmen bilgi verici ve Ã¶ðrenciler bilgi ve deneyimle
paylaþýrlardý. 2)Â Â Â Â Â Ã–ðrenci ve Ã¶ðretmen arasýnda otorite paylaþýmý: Ã–ðretmen Ã¶ðrencilerle konu iÃ§inde amaÃ§
yanýnda Ã¶ðrencilere kendi seÃ§imleri ile konu iÃ§inde gÃ¶revlendirme ve tamamlama hakkýný da vermektedir. 3)Â Â Â Â Â
Arabulucu Ã¶ðretmenler: Ã–ðretmenler Ã¶ðrencilerine, Ã¶ðrenme konusunda nasýl Ã¶ðrenecekleri ile ilgili cesaretlendirirler. Bu
iþbirliðine dayalý (collaborative) Ã¶ðrenmenin en Ã¶nemli yÃ¶nÃ¼dÃ¼r. 4)Â Â Â Â Â Karma Ã¶ðrenci gruplarý: Bu Ã¶zellik bÃ
Ã¶ðrencilerle ilgili olmadan sýnýfýn tÃ¼m Ã¼yelerine karþý her bir katkýda saygý duymayý Ã¶ðretir. Â Ýþbirliði Ekiplerinde Ã–
(Cooperative Learning) ve Ã–zellikleri: Ýþbirliði ekiplerinde (cooperative) kelimesi bir sýfattýr. Kiþilerin ortak amaca ulaþmak iÃ§i
ekip iÃ§erisindeki gÃ¶revlerini bireysel olarak Ã§alýþmalýdýrlar. Milis (1996),Â bu Ã¶ðrenme biÃ§imini (cooperative learning) þu
þekilde aÃ§ýklamýþtýr. Ã–ðrenmenin temel tanýmý Ã¶ðrencilerin kÃ¼Ã§Ã¼k gruplar iÃ§inde birbirlerine yardým etmek iÃ§in be
Ã§alýþmalarýdýr (Roberts, 2004). Ortak bir amaca ulaþmak iÃ§in Ã¶ðrenenler birbirleri ile yardýmlaþýrlar, fikir alýþveriþi, bilgi al
bulunurlar. Yaklaþým, bilginin sosyal iÃ§erikli olduðunu savunuyor ancak yÃ¶ntem seÃ§imi olarak yapýlandýrýlmýþ bilgiyi
kullanmaktadýr(Tu Hisiung, 2004). Roberts (2004) â€˜in yapmýþ olduðu tanýmlardan yola Ã§ýkarak Ã¶ðrenme biÃ§imlerinin fark
Ã‡izelge 3. â€˜de gÃ¶sterilmektedir. Â Ã‡izelge 3 Geleneksel, Ýþbirliðine Dayalý Â ve Ýþbirliði Ekiplerinde Ã–ðrenme YÃ¶nte
Ã–ðrenme BiÃ§imi Ýþbirliðine Dayalý (Collaborative) Ýþbirliði EkiplerindeÂ (Cooperative) Ã–ðretenin
Kolaylaþtýrýcýdýr Kolaylaþtýrýcýdýr Ã–ðrenenin RolÃ¼ Ã–ðrencilerin sosyal iliþkisi onlar arasýnda bilgi
zenginleþmesini saðlar Ã–ðrenci gruplarý arasýndaki iliþkiler ortak amacýn gerÃ§ekleþmesi oluþur. Genel eðilim kiþilerin b
olarak eðitime katýlmasý þeklindedir Ã–ðreten - Ã–ðrenen Ýliþkisi Ã–ðretmen ve Ã¶ðrenci gruplarý arasýnda karþ
Ã–ðretmen ve Ã¶ðrenci gruplarý arasýnda karþýlýklýdýr Ã–ðrenen-Ã–ðrenen Ýliþkisi Ã–ðrenci gruplarý hem sýnýf
dýþýndaki Ã¶ðrencilerden meydana gelirler. Grup iþleri bir takým iþidir. Hem grup hem de kendi iþlerini yaparlar Ã–ðrenme
iÃ§inde ya da sýnýf dýþýnda ortaklaþa olur. Grup iÃ§indekiler bireysel olarak katýlýrlar Â Kaynak: Roberts T.S. ve
McInnerney J.M., Collaborative and Cooperative Learning, Encyclopedia Distance Learning Volume 1, s.270 Â Â Milis
(1998) â€™de iþbirliði ekiplerinde Ã¶ðrenmenin 5 karakteristik Ã¶zelliðini belirlemiþtir. 1)Â Â Â Â Â Ã–ðrenciler 2-5 arasý kÃ¼Ã
beraber Ã§alýþýrlar. 2)Â Â Â Â Â Ã–ðrenciler ortak amaÃ§lar ya da Ã¶ðrenme etkinliklerinde en iyi baþarýyý elde etmek iÃ§in b
Ã§alýþýrlar. 3)Â Â Â Â Â Ã–ðrenciler ortak amaÃ§larýný gerÃ§ekleþtirmek veya Ã¶ðrenme etkinliklerini gerÃ§ekleþtirmek iÃ§in
Ã¶ðrenmeyi kullanýrlar. 4)Â Â Â Â Â Ã–ðrenciler pozitif anlamda birbirlerine baðlýdýr ve etkinlikleri birlikte yaparlar. BÃ¶ylece o
amaÃ§larý ve Ã¶ðrenme ihtiyaÃ§larý giderilir. 5)Â Â Â Â Â Ã–ðrenciler kendi ekiplerinden ya da Ã¶ðrenmelerinden kiþisel olara
sorumludurlar. Birlikte Ã§alýþmada Ã¶ðrencilerin oluþturmuþ olduklarý gruplar sosyal birliðin bÃ¼tÃ¼n Ã¶zelliklerini taþýrlar. Gr
ortak bir dÃ¼þÃ¼nce, birleþtirici bir ruh doðar ve birey onu yÃ¶neten akýma uyar (Mory, 1991). GÃ¼dÃ¼lemeye baðlý olarak
uzaktan eðitim Ã¶ðrencileri kiþisel Ã¶zgÃ¼rlÃ¼k kadar Ã§ok iþbirliðine de Ã¶nem vermektedir. Ýþbirliðini uzaktan eðitimde baþa
olabilir. Bu konu ile ilgili en temel sorun kiþi baþýna dÃ¼þen sýnýrlandýrýlmýþ giriþ sonucu Ã¶ðrencilerin kendilerini yalnýz hisse
Kiþisel Ã¶zgÃ¼rlÃ¼ðÃ¼n sýnýrlandýrýlmasý da bu sorunu yoðunlaþtýrabilir. Bununla birlikte yeni grup iletiþim teknolojileri Ã¶rn
konferans, video konferans, bilgisayar sisteminde konferans uzaktan eðitimde iletiþimi kolaylaþtýrmýþtýr (Paulsen, 2003). Ýþbir
ekiplerinde Ã¶ðrenmeyi diðer Ã¶ðrenme yÃ¶ntemlerinden Ã¼stÃ¼n kýlan Ã¶ðeler beþ baþlýk altýnda toplanabilir. Bunlar; olumlu
baðýmlýlýk, bireysel katkýnýn Ã¶lÃ§Ã¼lebilirliði, yÃ¼z yÃ¼ze etkileþim, toplumsal becerilerin ve kÃ¼me iþleyiþinin eleþtirel

deðerlendirmesidir (Ngeow, 1998; Ã‡alýþkan, 1999)